

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/301/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713200087
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713200087.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a sudkýň JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci navrhovateľa: L. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., I. XXXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Ing. Michal Mladý, advokát, so sídlom Prievidza, Prievidzká 254/26, Bojnice, proti odporcovi: K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I., O. D., W. L. C., právne zastúpená: JUDr. Emília Šimkuláková, advokátka, so sídlom Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie 2, o zaplatenie 5 050,00 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 7C/247/2013-137 zo dňa 30.06.2014 takto jednohlasne.

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Navrhovateľka je povinná nahradiť odporkyni na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ing. Michala Mladého, advokáta so sídlom v Prievidzi trovy odvolacieho konania vo výške 226,76 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľka nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh a vyslovil, že navrhovateľka je povinná zaplatiť odporkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1.732,32 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak na základe návrhu navrhovateľky, ktorým sa domáhala zaviazat' odporkyňu na zaplatenie sumy 5.050 eur s úrokom z omeškania z jednotlivých súm za jednotlivé obdobia až do zaplatenia z dôvodu, že odporkyni požičala sumu celkom 6.240 eur. Suma 6.240 eur mala byť splácaná v splátkach po 202 eur počnúc 31.12.2010.

Odporkyňa navrhla žalobu zamietnuť s odôvodnením, že v čase zaslania jej finančných prostriedkov navrhovateľka žila s partnerom K. I. a ich synom L. v jej domácnosti v W. pre ich potreby.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov a oboznámením listín, poukazujúc na čl. 46 Ústavy SR a citujúc ust. § 120 ods. 1 a § 132 O.s.p. skonštatoval, že v prejednávanej veci vykonal všetky účastníkmi konania navrhované dôkazy. Podotkol, že dôkazy navrhované a vykonané navrhovateľkou svedčia v jej prospech, resp. v prospech jej tvrdenia, avšak dôkazy navrhované a vykonané odporkyňou svedčia v prospech jej tvrdenia. Súdu potom nezostávalo nič iné, len v zmysle vyššie citovaných právnych ustanovení rozhodnúť vlastnou úvahou pri logickom vyhodnotení dôkazov o tom, či tvrdenie navrhovateľky odôvodňuje rozhodnúť v jej prospech alebo odôvodňuje návrh zamietnuť.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno v tom slova zmysle, aby poukázané finančné prostriedky na účet odporkyne boli pôžičkou a už vôbec nie pôžičkou z toho dôvodu, že odporkyňa a jej rodina mali problémy finančného rázu, že museli niečo splácať a podobne. Práve naopak je nesporné z celého vykonaného dokazovania, že v kritickom čase mali finančné problémy práve navrhovateľka aj so svojim druhom, že tieto finančné problémy sa snažili riešiť rôznym spôsobom. Odišli k odporkyni do W. práve z toho dôvodu, aby si tam našli prácu, aby si riešili svoje finančné problémy a je tiež nesporné, že odporkyňa im poskytla ubytovanie, teda vyšla im v ústrety a nechala ich po dlhší čas v W. bývať v rodinnom dome.

Prvostupňový súd považuje za nelogické, aby v podstate jedna rodina, hoci nie manželia, teda navrhovateľka spolu s druhom vo finančnej tiesni, ktorá bola nesporná, pomáhala pôžičkou druhej rodine finančne zabezpečenej, riadne zamestnanej, bez dlhov, exekúcií a pod. Súd mal teda za to, že nebolo preukázané, že poskytnutie finančných prostriedkov bolo pôžičkou, a preto návrh zamietol.

Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v konaní úspešnej odporkyni priznal plnú náhradu trov konania. Takto odporkyni boli priznané trovy vo výške 1.732,32 eur ako trovy právneho zastúpenia vyčíslené v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základom pre výpočet bola výška žalovaného plnenia. Za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky patrí odmena vo výške 180,93 eur. Súd prvého stupňa priznal odmenu za 6 úkonov a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia a podanie vyjadrenia k žalobe, a účasť na pojednávaní dňa 24.04.2014 a 30.05.2014 (v dvonásobnej výške, nakoľko pojednávanie trvalo viac ako dve hodiny) a 30.06.2014, spolu odmena 1.266,51 eur a k tomu prináležiaca DPH vo výške 253,30 eur. Ďalej súd priznal i režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky 56,28 eur (7 x 8,04 eur) + 20 % DPH, vo výške 11,26 eur. K tomu ešte prináleží náhrada cestovných výdavkov vo výške 48,49 eur s DPH za cestu L. W. U. - T. a späť uskutočnenú právnym zástupcom vlastným motorovým vozidlom za účelom účasti na pojednávaní konaných v predmetnej veci, a náhradu za stratu času (§ 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z.) za čas strávený cestou na pojednávanie a späť v predmetnej veci vo výške 96,48 eur s DPH (6 polhodín á 13,40 eur). Spolu trovy právneho zastúpenia sú vo výške 1.732,32 eur.

Súd prvého stupňa nepriznal trovy právneho zastúpenia za úkon vyjadrenie zo dňa 02.06.2014, lebo tento úkon považoval za neúčelný.

Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka. Odvolanie odôvodňovala podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/, d/ f/ zákona č. 99/1963 Zb. Vyslovila svoj nesúhlas so záverom prvostupňového súdu, že nebolo preukázané poskytnutie finančných prostriedkov ako pôžičky. Uviedla, že odporkyňa v konaní vyprodukovala dve rôzne obranné verzie a to prvú, že peniaze boli určené na krytie potrieb navrhovateľky a výdavkov v W., kde žila do mája 2011, ktoré boli zaslané na účet odporkyne, lebo navrhovateľka svoj účet v W. nemala a že peniaze jej boli odovzdané na jej potrebu. K tomu navrhovateľka uviedla, že mala možnosť výberu peňazí zo svojho účtu v W. počas jej pobytu v W. a tieto peniaze aj vyberala zo svojho účtu v W. počas obdobia od 01.08.2010 do 31.05.2011. Namietala tiež tvrdenie odporkyne, že peniaze odovzdala navrhovateľke a jej priateľovi K. I., lebo podľa predloženého potvrdenia o prevzatí peňazí tieto prevzal iba brat odporkyne K. I., lebo na potvrdení chýba podpis navrhovateľky. Druhá obranná verzia odporkyne bola tá, že peniaze boli odporkyni zaslané zo Slovenska na jej účet z dôvodu, že ich K. I. potreboval na predaj firmy, v súvislosti s čím tieto peniaze odporkyňa vybrala a odovzdala I. v W., aby ich tento išiel následne zaplatiť na Slovensko. Javí sa byť nelogickým, aby zo Slovenska boli zasielané peniaze určené pre K. I. na účet odporkyne do W. a následne aby o niekoľko dní išiel K. I. so zaslanými peniazmi na Slovensko, kde ich mal údajne použiť pri predaji firmy.

K dôkazu - emailovej pošte z 23.09.2010 odoslanej z emailu odporkyne s názvom údaje - úver, S. L., navrhovateľka uviedla, že tento videla prvýkrát na pojednávaní s úmyslom odporkyne vylákať od nej úver pre seba.

S poukazom na listinný dôkaz Zmluva o prevode časti obchodného podielu spoločnosti K.I.Kenzie spol. s.r.o. jasne vyvracia druhú obrannú verziu odporkyne, že peniaze boli zasielané navrhovateľkou na účet odporkyne za účelom, aby ich I. I. zaplatil pri predaji jeho firmy.

Odvolaiteľka ďalej poukazyvala na to, že odporkyňa na pojednávaní uviedla, že finančné problémy nikdy nemala počas existencie v W.. Jej manžel je riadne zamestnaný, pracuje v oceliarskom priemysle a riadne zarába. K uvedenému manžel odporkyne, vypočutý ako svedok uviedol, že finančné problémy rodina nikdy nemala. Hospodária spolu s manželkou spoločne. Za ubytovanie navrhovateľky a I. I. v W. v ich byte nič tieto neplatili. O dohode o užívaní ich bytu uzavretej medzi odporkyňou a K. I. zo dňa 01.09.2010 za mesačné nájomné vo výške 650 eur nevedel, teda nebol o všetkom informovaný.

V ďalšom upriamila pozornosť na výpoveď svedkyne R. I., matky odporkyne, ktorá uviedla, že jej dcéra si zobrala úver na L.. Uvedené preukazuje, že odporkyňa nehovorí pravdu o tom, že nikdy nepotrebovala pôžičku či úver.

V závere poukázala na nepravdivé a rozporuplné tvrdenia odporkyne a jej navrhnutých a v konaní vykonaných dôkazov. Rozhodnutie prvého súdu preto považuje za nesprávne a nelogické, zamerané jednostranne v jej neprospech a v súvislosti s rozporuplnými tvrdeniami odporkyni. Súd sa s týmito dôkazmi nevysporiadal a dospel k záveru, že odporkyňa nepotrebovala žiadnu pôžičku a že nebolo preukázané poskytnutie finančných prostriedkov ako pôžičky. Navrhovateľka dôkazné bremeno preukazujúce existenciu dohodnutej pôžičky uniesla výpoveďou navrhovateľky, svedeckou výpoveďou svedkyne H. S. písomnými vyjadreniami L. S.. Uvedené dôkazy jednoznačne potvrdzujú tvrdenie navrhovateľky o prenechaní pôžičky.

Navrhla preto zmeniť napadnuté rozhodnutie a zaviazat' odporkyňu zaplatiť navrhovateľke sumu 5.050 eur spolu s úrokom z omeškania, ktoré špecifikovala a žiadala priznať jej trovy prvostupňového ako aj odvolacieho konania, alebo napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

K odvolaniu navrhovateľky sa písomne vyjadrila odporkyňa tak, že k v odvolaní tvrdeným dvom rozdielnym obranným verziam vyslovila svoj nesúhlas a stále uvádzala, že peniaze boli určené na krytie ich (K. I. a navrhovateľky) potrieb a výdavkov, ktoré neboli konkretizované. Tvrdenie odporkyne a svedka I., že tento peniaze potreboval na predaj firmy, boli iba konkretizovaním potrieb. Keďže navrhovateľka záležitosti okolo predaja firmy riešila spolu s K. I., vo firme mu osobne pomáhala, preto uviedla, že peniaze boli určené na krytie ich potrieb. Je pravdou, že navrhovateľka nemala založený účet v W., ale mohla svojim účtom disponovať aj počas pobytu v W.. V čase, keď bola na L., K. I. bol v W., kde nemal zriadený účet a nemal ani dispozičné právo k účtu navrhovateľky, preto najjednoduchším spôsobom bolo mu doručiť peniaze prevodom na účet odporkyne, ktorá mu ich následne odovzdala. V konaní bolo preukázané, že odporkyňa s manželom nemali finančné problémy odôvodňujúce nutnosť požičať si peniaze takým komplikovaným spôsobom (od navrhovateľky prostredníctvom jej rodičov, ktorí si na tento účel vzali pôžičku).

Podľa odporkyne súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a správne ho aj vyhodnotil. Vykonaným dokazovaním správne zistil podstatné a pre rozhodnutie relevantné skutkové okolnosti, na základe ktorých rozhodol. Navrhovateľka nepreukázala, aby bola uzavretá dohoda o požíčaní peňazí odporkyni a to zmluva o pôžičke, či už písomná alebo ústna.

Navrhla preto napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 226,76 eur a to za toto vyjadrenie k odvolaniu (180,93 eur + režijný paušál 8,04 eur + DPH 37,79 eur).

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto včas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli dňa 03.09.2015 a zistil, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda to a) prenechaní veci (o reálnom odovzdaní), b) druhovom určení veci, c) povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu, d) určení času vrátenia. Predmetom zmluvy o pôžičke môže byť akákoľvek druhovo určená vec, ktorá je spôsobilá byť predmetom občianskoprávných vzťahov.

Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 120 ods. 1 O.s.p.).

Súd prvého stupňa správne postupoval, keď ustálil, že navrhovateľka nepreukázala základné atribúty vzniku zmluvy o pôžičke, pričom dôkazné bremeno bolo na nej. V odvolaní navrhovateľka namietala predovšetkým obranné verzie odporkyne a dôkazy ňou predložené, ako aj svedecké výpovede ňou označených svedkov. Uvedené skutočnosti však nemôžu nahrádzať povinnosť navrhovateľky uniesť dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení tak, ako to vyžaduje zákon. Navrhovateľka nemala svoj úspech tvrdiť a preukázať dôkazmi existenciu dohody o pôžičke uzavretej medzi ňou a odporkyňou. Keďže správne súd prvého stupňa vyhodnotil, že tohto dôkazného bremena sa navrhovateľka nezhostila, nebolo možné jej návrhu vyhovieť. Iba preukázanie skutočnosti, že finančné prostriedky boli zaslané na účet odporkyne samo osebe nepreukazuje existenciu dohody o pôžičke, ktorá je predpokladom vzniku takéhoto právneho vzťahu. Pre vyhovenie návrhu navrhovateľky nepostačuje ani tvrdenie okolností, za ktorých peniaze, ktoré boli zaslané odporkyňi na jej účet boli získané rodičmi navrhovateľky. Taktiež nie je smerodajné ani to, či odporkyňa v minulosti potrebovala a vybavovala si nejaký úver. Tak, ako bolo už uvedené, podstatné bolo preukázať existenciu dohody o pôžičke uzavretej medzi navrhovateľkou a odporkyňou, čo navrhovateľka nepreukázala.

Aj odvolací súd je preto toho názoru, že prvostupňový súd vo veci správne rozhodol. Ani v priebehu odvolacieho konania nedošlo k takej zmene skutkových okolností, ktoré by odôvodňovali zmenu rozsudku súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu iba uvádza, že navrhovateľka nepreukázala oprávnenosť jej nárokov, lebo nepreukázala existenciu dohody o pôžičke, ktorá by bola uzavretá medzi navrhovateľkou a odporkyňou. Ak sa vo svojom odvolaní sústredila na hodnotenie obrany odporkyne, nepostačuje to na preukázanie oprávnenosti jej nároku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a to spolu aj s výrokom o trovách konania priznaných súdom prvého stupňa úspešnej odporkyňi.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

V odvolacom konaní úspešnej odporkyňi odvolací súd priznal náhradu trov účtovaných ňou v odvolacom konaní a to vo výške celkom 226,76 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 180,93 eur za úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu + režijný paušál vo výške 8,04 eur + DPH 37,79 eur, a to všetko v zmysle § 10 ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a predpisov.

V odvolacom konaní neúspešná navrhovateľka nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.